

חוק העיטורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר, תשל"ב-1972*

1. בחוק זה –
 "שוטר" – כמשמעותו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971¹ (להלן – פקודת המשטרה), לרבות המשטרה במשמר הגבול של חיל המשטרה על פי סעיף 18א לחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]²;
 "פקודות קבע" – פקודות, הוראות ונהלים שהתקין בשם זה המפקח הכללי של המשטרה (להלן – המפקח) לפי סעיף 95 לפקודת המשטרה;
 "סוהר" – הנמנה עם שירות בתי הסוהר על פי גיוס לפי פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971³, לרבות סוהר מוסף זמני;
 "פקודות הנציבות" – פקודות, הוראות ונהלים שפרסם בשם זה נציב בתי הסוהר (להלן – הנציב) לפי סעיף 114 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971.
2. חוק זה חל על שוטרים ועל סוהרים כאחד, ובכל מקום שבו נאמר "המפקח", "שוטר", "פקודות קבע", "המשטרה" – קרי כסדרם לגבי סוהרים "הנציב", "סוהר", "פקודות הנציבות", "שירות בתי הסוהר".
3. אלה העיטורים הבאים לציין מעשי גבורה ואומץ של שוטרים שעשו בזמן שירותם ושירות מעולה שלהם:
 (1) עיטור הגבורה;
 (2) עיטור האומץ;
 (3) עיטור המופת.
4. שר המשטרה, בהמלצת המפקח⁴, רשאי להעניק עיטור הגבורה על מעשה גבורה עילאית שנעשה בעת מילוי תפקיד תוך חירוף נפש.
5. המפקח⁵ רשאי להעניק עיטור האומץ על מעשה גבורה אחר, שנעשה בעת מילוי תפקיד, תוך חירוף נפש, ושיש בו גילוי אומץ לב בלתי רגיל.
6. המפקח⁶ רשאי להעניק עיטור המופת על מעשה שנעשה באומץ לב וראוי לשמש מופת.
7. המפקח⁷ רשאי להעניק עיטור השירות על שירות שיש בו משום תרומה בלתי רגילה להשגת יעד מיעדי המשטרה, ואין נפקא מינה אם התרומה היתה כמעשה בודד או בגילוי התמדה או דבקות מופתית במטרה.
8. עיטור הגבורה, עיטור האומץ ועיטור המופת אפשר להעניק גם למי שעשה מעשה גבורה עילאי תוך חירוף נפש, או מעשה שיש בו גילוי אומץ לב בלתי רגיל, או אומץ לב הראוי לשמש מופת, אגב שימוש כדין בסמכות מעצר או אגב מילוי חובה כדין לתת עזרה לשוטר בביצוע מעצר חוקי, או לבוכח עבירה משוערת או אסון ציבורי; הענקת עיטור לפי סעיף זה תהא בידי מי שהוסמך להעניק אותו עיטור לשוטרים.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באדר תשל"ב (2 במרס 1972); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בת"ח 950, תשל"א, עמ' 263.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

2 ס"ח תשי"ט, עמ' 286; ס"ח תשכ"ג, עמ' 128.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.